

HTAN το πρώι της 16ης Αυγούστου το 1960, που υψωνόταν σε όλα τα Δημόσια κτίρια της Κύπρου η σημαία της Κυπριακής Δημοκρατίας. Ταυτόχρονα, στη Λευκωσία, στο κτίριο που στέγαζε τον Βρεττανό Κυβερνήτη της Κύπρου ο μέχρι τότε Βρεττανός Κυβερνήτης Sir Hugh Foot, παρέδινε την εξουσία στον πρώτο εκλεγμένο Πρόεδρο της Ανεξάρτητης Κυπριακής Δημοκρατίας, Αρχιεπίσκοπο Μακάριο, με την παρουσία του εκλεγμένου Αντιπροέδρου της Δημοκρατίας Δρα Φαζῆλ Κουτσούκ. Αργότερα, στις 11 Ιουλίου 1963 με απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, παρόντων του Τουρκοκυπρίου Αντιπροέδρου και των Τουρκοκυπρίων Υπουργών, ορίστηκε ως Ημέρα Εορτασμού της Ανεξαρτησίας της Κύπρου η 1η Οκτωβρίου.

ΤΟ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑ όμως της Ανεξαρτησίας της Κύπρου φαντάζει σήμερα μηδαμινό μπροστά στην Κυπριακή Τραγωδία του 1974, που ήταν προϊόν της Συμφωνίας Ζυρίχης–Λονδίνου. Δηλαδή από τα ένα μέρος η Συμφωνία αναγνώριζε την Κύπρο Κυρίαρχο και Ανεξάρτητο Κράτος, από το άλλο άνοιγε το λάκκο για να θαφτεί η Ανεξαρτησία με το να δίνει στην Ελλάδα και την Τουρκία το δικαίωμα να διατηρήσουν στην Κύπρο στρατιωτικά αποστάσματα και να επεμβαίνουν όποτε κριθεί αναγκαίο για την ασφάλεια και την τάξη. Διότι η «εγγυητική αυτή κινδεμονία» θέτει την Κυπριακή Δημοκρατία υπό αίρεση. Και πολύ σωστά ο Κυπριακός Ελληνισμός δεν αποδέκτηκε αυτή την Κινδεμονία, γιατί αυτομάτως τίθεται Εθνικώς ο ίδιος υπό Αναίρεση. Και αυτό το είδαμε στο ότι όλες οι μέχρι σήμερα ιδέες των δήθεν μεσολαβητών δεν απέβλεπαν σε ένα καθεστώς που να εξασφαλίζει την ιστορική συνέχεια και εθνική αυτοσυντήρηση του Κυπριακού Ελληνισμού, αλλά είχαν ως κοινό σημείο αναφοράς, τη διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, η Συμφωνία της Ζυρίχης που σαν βόμβα πολλών μεγατόνων είχε βαλθεί

απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

1η Οκτωβρίου Ημέρα Ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας

στα θεμέλια της Κυπριακής Δημοκρατίας, δεν άργησε να εκραγεί και οι ελπίδες που έτρεφε ο Κυπριακός Λαός ότι η Κοινότητα των συμφερόντων θα οδηγούσε σε συνεργασία για ένα κοινό μέλλον διαφεύγονταν. Η Τουρκοκυπριακή ηγεσία, ενεργώντας με υπόδειξη της Άγκυρας και εκμεταλλεύμενη τα δικαιώματα που της παρείχε το Σύνταγμα ως εγγυήτρια δύναμη, στάθηκε εξαρχήτροχοπέδι για την ομαλή λειτουργία του Κυπριακού Κράτους. Η κατάσταση αυτή οδήγησε τον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο να εισηγηθεί το Νοέμβριο του 1963 την Αναθεώρηση του Συντάγματος της Ζυρίχης. Πριν όμως εξε-

τάσει καν τις προτάσεις Μακαρίου η υπό τον Δρ Κουτσούκ τουρκοκυπριακή ηγεσία, η Άγκυρα τις απέρριψε πην ίδια μέρα που υποβλήθηκαν. Έτσι, ενώ σε όλα τα Ανεξάρτητα Κράτη του Κόσμου το Δικαίωμα Αλλαγής ή τροποποίησης Άρθρων του Συντάγματος ανήκει στους Κυρίαρχους Λαούς των Κρατών αυτών, στην Κύπρο ο Λαός της εστερείτο αυτού του Δικαιώματος.

ΣΥΝΕΠΩΣ η Συμφωνία Ζυρίχης –Λονδίνου που εκχωρούσε στις τρεις Εγγυήτριες Δυνάμεις, Βρετανία, Ελλάδα, Τουρκία, την ευθύνη της διατήρησης της Κυπριακής Ανεξαρτησίας καθώς και του Συντάγματος της Κυπριακής

Δημοκρατίας, άνοιγε το πράσινο φως στον Αττίλα τον Ιούλιο του 1974 να εισβάλει στην Κύπρο και την κατάληψη του 37% του Κυπριακού εδάφους. Ο Κυπριακός Λαός υφίσταται ακόμα τις συνέπειες της καταστροφής. Ο Τουρκικός Κατοχικός Στρατός εξακολουθεί να κατέχει το μεγάλο αυτό μέρος της Κυπριακής Γης, οι πρόσφυγες κρατούνται ακόμη μακριά από την Πατρογονική Γη τους, ενώ ταυτόχρονα στα Κατεχόμενα Ελληνικά χωριά και στις Ελληνικές πόλεις άλλαζαν το δημογραφικό χαρακτήρα και τη φυσιογνωμία της από Αρχαιοτάτων χρόνων Κυπριακής Ελληνικής Γης. Και οι στόχοι αυτοί της Τουρκίας παραμένουν μέχρι σήμερα αμετάθετοι.

ΑΜΕΤΑΘΕΤΗ όμως είναι και η απόφαση του Κυπριακού Ελληνισμού να κρατηθεί στη Γη του και να αγωνιστεί για την επιστροφή του στις πατρογονικές εστίες. Ακρογωνιάσιος λίθος σε αυτόν τον Αγώνα είναι η διαφύλαξη της Ανεξαρτησίας της Κυπριακής Δημοκρατίας και η ενίσχυση της Κρατικής μας οντότητας. Πρωταρχικό καθήκον του κάθε Κύπρου, παράλληλα με την επαγρύπνηση ενάντια στους κινδύνους που απειλούν την Μαρτυρική Κύπρο είναι ο σεβασμός προς την Κυπριακή Σημαία, τα Σύμβολα της Κυπριακής Δημοκρατίας και ο συνεχής Αγώνας εμπέδωσης του σεβασμού προς τους Δημοκρατικούς θεσμούς και τις Δημοκρατικές διαδικασίες.

Π'ΑΥΤΟ η Επέτειος της 1ης Οκτωβρίου δεν είναι καθόλου Ημέρα για πανηγυρισμούς και ευκαρφία στρατιωτικών παρελάσεων. Είναι αντιθέτως η συνειδητοποιημένη ανάταξη Μνήμης και Αντίστασης. Είναι το Ορόσημο για Αγώνα μέχρις εσχάτων, μέχρι να έρθει εκείνη η Μέρα όπου θα αποκτήσει ο Κυρίαρχος Κυπριακός Λαός το Δικαίωμα να αποφασίζει για το Μέλλον του και ΟΧΙ οι Εγγυήτριες Δυνάμεις. Και θάρθει αυτή η Ημέρα γιατί έτσι επιτάσσει η Ειμαρμένη της Ζωής.

Giorgio's is located in the heart of Belmore with plenty of parking, personal friendly service, relaxed and happy mood, and most importantly its delicious home-style recipes.

Giorgio's
cafe • bar
family environment

104 Kingsgrove Road, Belmore • Ph.: 9718 8555